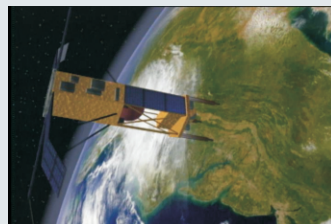


En aquesta imatge, captada pel satèl·lit SEAWIFS, es pot veure la península Ibèrica a l'agost del 2000. En les imatges òptiques, els instruments (càmeres) a bord dels satèl·lits capten la informació en el rang de l'espectre electromagnètic, en el que ho fan els nostres ulls, és a dir el visible. El visible va des dels 0.4 nm fins els 0.6 nm (blau, verd i vermell). Una característica de les imatges en òptic, és que en el rang del visible, els núvols són presents i per tant si tenim núvols per sota de les òrbites del satèl·lit que pren les imatges, els veiem i per tant no tenim informació del territori (1) en aquelles zones que queden cobertes. En una imatge òptica però també podem veure el núvol originat pels incendis de l'estiu entre Portugal i Espanya (2).

LA PREGUNTA: Per què creus que pot ser millor posar una camera en un satèl·lit que en un avió?



El propòsit del programa SeaWiFS és proporcionar dades útils sobre l'oceà. Els canvis subtils en el color dels oceans indiquen canvis en la distribució i concentració de fitoplàncton. En la actualitat aquesta informació ha esdevingut molt important per avaluar la capacitat de l'oceà en absorció de CO₂.